

De doop met de Heilige Geest

Deze studie gaat niet over een woord, maar over een woordgroep, een uitdrukking. De doop met de Heilige Geest, wat is dit precies? Moet je behalve met water ook met de Heilige Geest gedoopt worden? Over dit onderwerp is nogal wat te doen, en daarom is zorgvuldig Schriftonderzoek noodzakelijk.

Schriftgegevens

- (1) De doop met de Heilige Geest is aangekondigd door Johannes de Doper als handeling van de Heer Jezus Zelf in Matteüs 3:11; Marcus 1:8; Lucas 3:16 en Johannes 1:33b.
- (2) Deze aankondiging is bevestigd door de Heer Jezus in Handelingen 1:5, waar we lezen: 'Want Johannes doopte wel met water, maar u zult met de Heilige Geest gedoopt worden, niet vele dagen hierna'. Wat is de eerste hierna beschreven gebeurtenis die als 'doop met de Heilige Geest' kan worden aangeduid? Dat is de *uitstorting* van de Heilige Geest in Handelingen 2.
- (3) In 1 Korintiërs 12:13 blikt Paulus terug op de doop met de Heilige Geest als hij schrijft: 'Immers, wij allen zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt'.

Vraag:

Heeft de doop met de Heilige Geest alleen op de Pinksterdag, dus in Handelingen 2, plaatsgevonden?

Antwoord:

De doop met de Heilige Geest vond voor het eerst plaats op de Pinksterdag; dit was *toen* een collectief gebeuren, maar zeker niet *eenmalig*, zoals wel wordt beweerd (hoewel de oorspronkelijke vorming van het lichaam van Christus door de uitstorting van de Geest wel eenmalig was).

Argumenten:

- (a) In Handelingen 11:15,16 blijkt namelijk dat het 'vallen' van de Heilige Geest op Cornelius en de zijnen in Caesarea *gelijgesteld wordt aan wat eerder op de Pinksterdag met de apostelen in Jeruzalem gebeurd was*.
- (b) Tevens wordt wat in Cornelius' huis plaatsvond, beschreven in termen als het 'geven' en het 'uitstorten' van de 'gave van de Heilige Geest' (11:17; 10:45) en van het 'ontvangen' van de Heilige Geest (10:47).
- (c) Ook Paulus schrijft dat gelovigen die *niet* de gebeurtenis van Handelingen 2 hebben meegemaakt - inclusief zichzelf! - wel degelijk met de Heilige Geest gedoopt zijn. In 1 Korintiërs 12:13 staat: 'Immers wij allen zijn door (met, in; Gr. *en*) één Geest tot één lichaam gedoopt'. Zo wordt ook duidelijk welk accent gelegd wordt bij de doop met de Heilige Geest. Paulus beseft dat zowel zichzelf als de Korintiërs door hun bekering zijn gaan behoren bij het gezelschap dat op de Pinksterdag in Jeruzalem door de kracht van de Geest werd verenigd tot één lichaam, het lichaam van Christus, de Gemeente. Dit specifieke besef kwam bij hem op nadat hij in de Heer Jezus was gaan geloven en met de Heilige Geest gedoopt was (vgl. Ef. 1:13; Hand. 11:17).

De doop met de Heilige Geest als een 'tweede zegen' of 'second blessing'?

Dit is vooral een terminologische verwarring. De Schrift roept gelovigen nergens op zich naar de *doop met de Heilige Geest* uit te strekken - die hebben ze immers al ondergaan! - maar wel om *vervuld te worden met de Heilige Geest*: zie o.a. Efeziërs 5:18, en vgl. Handelingen 4:8,31. Gelovigen worden zo opgeroepen zich uit te strekken naar een opnieuw onder het beslag komen van de Heilige Geest met het oog op hun dienst en getuigenis. Wie *permanent* vervuld is met de Heilige Geest, is 'vol van de Heilige Geest'. We zien dit slechts bij de Heer Jezus (Luc. 4:1), en bij Stefanus en Barnabas (Hand. 6:3,5; 7:55; 11:24).

Oude Sporen 2011

